

२०७२ मंसिर १५ मंगलबार ०१-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे- तिम्रो दुःखको दिन अब पूरा भए, तिमी अब यस्तो दुनियाँमा गइरहेका छौ जहाँ कुनै पनि अप्राप्त वस्तु हुँदैन ।”

प्रश्न:- कुन दुई शब्दको रहस्य तिम्रो बुद्धिमा हुनुको कारण पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैराग्य रहन्छ ?

उत्तर:- उत्रिने र चढ्ने कलाको रहस्य तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमीलाई थाहा छ- आधा कल्प हामी उत्रिँदै आयौं, अहिले चढ्ने समय हो । नरबाट नारायण बनाउने सत्य ज्ञान दिन बाबा आउनु भएको छ । हाम्रो लागि अब कलियुग पूरा भयो, अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ, त्यसैले यसबाट बेहदको वैराग्य छ ।

गीत:- धीरज धर मनुवा...

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । रूहानी बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ- यो एउटै संगमयुग हो जहाँ कल्प-कल्प बाबा आएर रूहानी बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ । राजयोग सिकाउनुहुन्छ । बाबा रूहानी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- मनुवा अर्थात् आत्मा, हे आत्माहरू धैर्य गर । आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ । यस शरीरको मालिक आत्मा हो । आत्माले भन्दछ- म अविनाशी आत्मा हुँ, यो मेरो शरीर विनाशी हो । रूहानी बाबा भन्नुहुन्छ- म एकै पटक कल्पको संगमयुगमा आएर तिमी बच्चाहरूलाई धैर्य दिन्छु- अब सुखको दिन आउँदैछ । अहिले तिमी दुःखधाम, रौरव नर्कमा छौ । केवल तिमी मात्र छैनौ, सारा दुनियाँ रौरव नर्कमा छ, तिमी जो मेरा बच्चाहरू बनेका छौ, रौरव नर्कबाट निस्केर स्वर्गमा गइरहेका छौ । सत्ययुग, त्रेता, द्वापर बितिसक्यो । कलियुग पनि तिम्रो लागि बितिसक्यो । तिम्रो लागि यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, जहाँ तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । आत्मा जब सतोप्रधान बन्छ, यो शरीर पनि छोड्छ । सतोप्रधान आत्मालाई सत्ययुगमा नयाँ शरीर चाहिन्छ । त्यहाँ सबै कुरा नयाँ हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! अब दुःखधामबाट सुखधाममा जानु छ, त्यसको लागि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । सुखधाममा यी लक्ष्मी-नारायणको राजाई थियो । तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ नरबाट नारायण बन्ने । यो सत्य नरबाट नारायण बन्ने ज्ञान हो । भक्ति मार्गमा हर पूर्णिमाको दिन कथा सुन्दै आयौ, तर त्यो हो नै भक्तिमार्ग । त्यसलाई सत्य मार्ग भनिदैन, ज्ञान मार्ग हो सत्य मार्ग । तिमी सिँढी उत्रिँदा-उत्रिँदा भुटो खण्डमा आउँछौ । अहिले तिमी जान्दछौ- सत्य बाबाबाट हामी यो ज्ञान पाएर २१ जन्म देवी-देवता बन्छौं । हामी थियौं, पछि सिँढी उत्रिँदै आयौं । उत्रिने र चढ्ने कलाको रहस्य तिम्रो बुद्धिमा छ । पुकार्छन् पनि- हे बाबा ! आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । एक बाबा नै पावन बनाउने वाला हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! तिमी सत्ययुगमा विश्वको मालिक थियौ । तिमी धनवान, धेरै सुखी थियौ । अब बाँकी थोरै समय छ । पुरानो दुनियाँको विनाश सामुन्ने खडा छ । नयाँ दुनियाँमा एक राज्य, एक भाषा थियो । त्यसलाई भनिन्छ अद्वैत राज्य । अहिले कति द्वैत छ, अनेक भाषा छन् । जसरी मनुष्यको वृक्ष बढ्दै जान्छ, त्यस्तै भाषाहरूको वृक्ष पनि वृद्धि हुँदै जान्छ । फेरि हुनेछ एक भाषा । गायन पनि छ- विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ । मनुष्यको बुद्धिमा बस्दैन । बाबाले नै दुःखको पुरानो दुनियाँलाई परिवर्तन गरेर सुखको नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ । लेखिएको छ- प्रजापिता ब्रह्माद्वारा दैवी राज्यको स्थापना । यो हो राजयोगको पढाइ । यो ज्ञान जो

२०७२ मंसिर १५ मंगलबार ०१-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

गीतामा लेखिएको छ, बाबाले जुन सम्मुख सुनाउनुभयो, त्यो फेरि मनुष्यले भक्ति मार्गको लागि लेखेका हुन्, जसबाट तिमी उत्रिदै आयौ। अहिले भगवान्‌ले तिमीलाई पठाउनुहुन्छ, माथि चढ्नको लागि। भक्तिलाई भनिन्छ नै उत्रिने मार्ग। ज्ञान हो चढ्ने मार्ग। यो कुरा सम्झाउन तिमी नडराऊ। हुन त कोही यस्ता पनि छन्, जसले यी कुरालाई नबुझनाले विरोध गर्छन्, शास्त्रवाद गर्छन्। तर तिमीले कसैसँग शास्त्रवाद गर्नु छैन। भन- शास्त्र, वेद, उपनिषद् वा गंगा स्नान गर्नु, तीर्थ आदि गर्नु, यो सबै भक्ति काण्ड हो। यहाँ रावण पनि अवश्य छ, जसको पुतला जलाइन्छ। यसो त दुश्मनको पुतला जलाइन्छ, अल्पकालको लागि। तर यो एक रावणको पुतला मात्रै हर वर्ष जलाउँदै आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सतोप्रधान बुद्धिबाट तमोप्रधान बुद्धि भइसकेका छौ। तिमी कति सुखी थियौ। बाबा आउनुहुन्छ नै सुखधामको स्थापना गर्न। फेरि जब भक्तिमार्ग शुरू हुन्छ तब दुःखी बन्छन्। सुखदातालाई याद गर्छन्, त्यो पनि नाम मात्र किनकि उहाँलाई जान्दैनन्। गीतामा नाम बदलेका छन्। सबैभन्दा पहिला तिमीले यो सम्झाऊ- उच्चभन्दा उच्च भगवान् एक हुनुहुन्छ, याद पनि उहाँलाई गर्नुपर्छ। एक बाबालाई नै याद गर्नुलाई नै अव्यभिचारी याद, अव्यभिचारी ज्ञान भनिन्छ। तिमी अहिले ब्राह्मण बनेका छौ त्यसैले भक्ति गर्दैनौ। तिमीलाई ज्ञान छ। बाबाले पठाउनुहुन्छ जसबाट हामी देवता बन्छौं। दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो चार्ट राख, यसबाट थाहा हुन्छ- ममा कुनै आसुरी गुण त छैन ? देह-अभिमान हो पहिलो अवगुण त्यसपछिको दुश्मन हो काम। काममाथि विजय प्राप्त गरेर नै तिमी जगतजित बन्छौ। तिम्रो उद्देश्य नै यो हो, यी लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा अनेक धर्म थिएनन्। सत्ययुगमा देवी-देवताको राज्य हुन्छ। मनुष्य हुन्छन् कलियुगमा। हुन त ती पनि मनुष्य, तर दैवी गुण भएका। यस समयमा सबै मनुष्य आसुरी गुणवाला छन्। सत्ययुगमा काम महाशत्रु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यस काम महाशत्रु माथि विजय प्राप्त गरेर तिमी जगतजित बन्छौ। त्यहाँ रावण हुँदैन। यो पनि मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन्- सत्ययुगबाट उत्रिँदा-उत्रिँदा तमोप्रधान बुद्धि बनेका छौं। अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। त्यसको लागि एउटै औषधी मिल्छ- बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर तब नै जन्म-जन्मान्तरका पाप भष्म हुन्छन्। तिमी बसेका छौ पापलाई भष्म गर्न त्यसैले अब पाप गर्नु हुँदैन। नत्र त्यो सय गुणा बन्छ। विकारमा गयो भने सय गुणा दण्ड पर्नेछ, अनि ऊ मुश्किलले माथि चढ्न सक्छ। पहिलो नम्बरको दुश्मन हो यो काम। ५ तलाबाट खस्यो भने हड्डी नै एकदम भाँचिन्छ। सायद मर्न पनि सक्छ। माथिबाट खस्यो भने एकदम चकनाचुर हुन्छ। बाबासँग प्रतिज्ञा तोडेर कालो मुख गयो भने त आसुरी दुनियाँमा नै गयो। यहाँबाट मन्यो। उसलाई ब्राह्मण होइन, शूद्र भनिन्छ।

बाबाले कति सहज सम्झाउनुहुन्छ, पहिला त यो नशा रहनुपर्छ। यदि मानौं कृष्ण भगवानुवाच नै हो, उनले पनि अवश्य पढाएर आफू समान बनाउँछन् नि। तर कृष्ण त भगवान् हुन सक्दैनन्। उनी त पुनर्जन्ममा आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- म मात्र पुनर्जन्म रहित हुँ। राधा-कृष्ण, लक्ष्मी-नारायण अथवा विष्णु एउटै कुरा हो। विष्णुको दुई रूप लक्ष्मी-नारायण र लक्ष्मी-नारायणको नै बचपन हो राधा-कृष्ण। ब्रह्माको पनि रहस्य सम्झाइएको छ- ब्रह्मा-सरस्वती सो लक्ष्मी-नारायण। अब ट्रान्सफर हुन्छन्। यिनको अन्तिम जन्मको नाम ब्रह्मा राखिएको छ। बाँकी यी ब्रह्मा त हेर एकदम कलियुगमा खडा छन्। यिनै फेरि तपस्या गरेर कृष्ण वा श्री नारायण बन्छन्। विष्णु

२०७२ मंसिर १५ मंगलबार ०१-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

भन्नाले उनमा दुवै आउँछन्। ब्रह्माकी छोरी सरस्वती। यी कुरा कसैले बुझ्न सक्दैनन्। ४ भुजा ब्रह्माको पनि देखाउँछन् किनकि प्रवृत्ति मार्ग हो नि। निवृत्ति मार्गकाले यो ज्ञान दिन सक्दैनन्। धेरैलाई बाहिरबाट फँसाएर लिएर आउँछन्, हिँड-हामी प्राचीन राजयोग सिकाउँछौं। संन्यासीहरूले त राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। अहिले ईश्वर आउनु भएको छ, तिमी अब उहाँका सन्तान ईश्वरीय सम्प्रदायका बनेका छौ। ईश्वर आउनु भएको छ तिमीलाई पढाउन। तिमीलाई राजयोग सिकाउँदै हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ निराकार। ब्रह्माद्वारा तिमीलाई आफ्नो बनाउनु भएको छ। बाबा-बाबा तिमीले उहाँलाई भन्छौ, ब्रह्मा त बीचमा दोभाषे हुन्। भाग्यशाली रथ हो। यिनीद्वारा बाबाले तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। तिमी पनि पतितबाट पावन बन्छौ। बाबाले पढाउनुहुन्छ- मनुष्यबाट देवता बनाउन। अहिले त रावण राज्य, आसुरी सम्प्रदाय छ नि। अहिले तिमी ईश्वरीय सम्प्रदाय बनेका छौ फेरि दैवी सम्प्रदाय बन्छौ। अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ, पावन बनिरहेका छौ। संन्यासीहरू त घरबार छोडेर जान्छन्। यहाँ बाबा त भन्नुहुन्छ- ठीक छ, स्त्री-पुरुष घरमा संग-सँगै बस, यस्तो नसम्भक्त स्त्री नागिन हुन् त्यसैले म अलग भएँ भने छुट्नेछु। तिमीले भाग्न छैन। त्यो हदको संन्यास हो, जो भाग्दछन्। तिमी यहाँ बसेका छौ तर तिमीलाई यस विकारी दुनियाँबाट वैराग्य छ। यी सबै कुरा तिमीले राम्ररी धारण छ, नोट गर्नु छ र परहेज पनि राख्नु छ। दैवी गुण धारण गर्नु छ। श्रीकृष्णको गुणको गायन छ नि। यो तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य हो। बाबा भन्नुहुन्न तर तिमीलाई बनाउनुहुन्छ। फेरि आधाकल्प पछि तिमी तल उत्रिन्छौ, तमोप्रधान बन्छौ। म बन्दिनँ, यिनी बन्छन्। ८४ जन्म पनि यिनले लिएका हुन्। यिनी पनि अब सतोप्रधान बन्नु छ, यिनी पुरुषार्थी हुन्। नयाँ दुनियाँलाई सतोप्रधान भनिन्छ। हरेक चीज पहिला सतोप्रधान अनि सतो-रजो-तमोमा आउँछ। साना बच्चाहरूलाई पनि महात्मा भनिन्छ किनकि उनमा विकार हुँदैन, त्यसैले उनलाई फूल भनिन्छ। संन्यासीभन्दा सानो बच्चाहरूलाई उत्तम भनिन्छ किनकि संन्यासी त फेरि पनि जीवन बिताएर आउँछन्। ५ विकारको अनुभव छ। बच्चाहरूलाई त थाहा हुँदैन त्यसैले बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुन्छ, चैतन्य फूल हुन्। हाम्रो त हो नै प्रवृत्ति मार्ग।

अब तिमी बच्चाहरू यस पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा जानु छ। अमरलोकमा जानको लागि तिमी सबैले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, मृत्युलोकबाट ट्रान्सफर हुन्छौ। देवता बन्नु छ भने त्यसको लागि अब मेहनत गर्नुपर्छ, प्रजापिता ब्रह्माको बच्चाहरू भाइ-बहिनी हुन्छन्। भाइ-बहिनी त थियौ नै। प्रजापिता ब्रह्माको सन्तान आपसमा के भए? प्रजापिताको गायन छ। जबसम्म प्रजापिता ब्रह्माको बच्चा नबनेसम्म सृष्टिको रचना कसरी हुन्छ? प्रजापिता ब्रह्माको हुन् सबै रूहानी बच्चाहरू। ती ब्राह्मण हुन् जिस्मानी यात्री, तिमी हौ रूहानी यात्री। उनीहरू पतित, तिमी पावन। उनीहरू कुनै प्रजापिता ब्रह्माको सन्तान होइनन्, यो कुरा तिमी बुझेका छौ। भाइ-बहिनी सम्भेमा विकारमा जाँदैनन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- होशियार रहनु, मेरो बच्चा बनेर कुनै कुकर्म नगर, नत्र पत्थरबुद्धि बन्छौ। इन्द्र सभाको कहानी पनि छ नि। शूद्रलाई लिएर आइन्, इन्द्र सभामा उसको दुर्गन्ध आउन थाल्यो। त्यसपछि भने पतितलाई यहाँ किन लिएर आयौ? फेरि उनलाई श्राप दिइयो। वास्तवमा यस सभामा कोही पनि पतित आउन सक्दैन। बाबालाई थाहा होस् वा नहोस्, उसले त आफ्नै नोक्सान गर्छ, अझै सय गुणा दण्ड पर्छ। पतितलाई अनुमति छैन। उनीहरूको

२०७२ मंसिर १५ मंगलबार ०१-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन लागि भिजिटिंग रूम ठीक छ। जब पावन बन्ने प्रतिज्ञा गर्छन्, दैवी गुण धारण गर्छन्, तब आनुमति मिल्छ। दैवी गुण धारण गर्न समय लाग्छ। पावन बन्ने एउटै प्रतिज्ञा छ।

यो पनि सम्झाइएको छ— देवताहरू र परमात्माको महिमा बेग्ला-बेग्लै छ। पतित-पावन, लिबरेटर, गाइड बाबा नै हुनुहुन्छ। सबै दुःखबाट मुक्त गरेर आफ्नो शान्तिधाममा लिएर जानुहुन्छ। शान्तिधाम, सुखधाम र दुःखधाम यो पनि चक्र छ। अब दुःखधामलाई बिसिनु छ। शान्तिधामबाट सुखधाममा तिनीहरू नै आउँछन् जो नम्बरवार पास हुन्छन्, उनै आइरहन्छन्। यो चक्र घुमिरहन्छ। धेरैभन्दा धेरै आत्माहरू छन्, सबैको पार्ट नम्बरवार छ। जान्छन् पनि नम्बरवार। उनलाई भनिन्छ शिव बाबाको वंशावली वा रुद्रमाला। नम्बरवार जान्छन् फेरि नम्बरवार आउँछन्। अरू धर्मको पनि यस्तै हुन्छ। बच्चाहरूलाई सधैं सम्झाइन्छ, विद्यालयमा सधैं पढ्दैन्। मुरली सुन्दैनन् भने फेरि गयल हुन्छन्। पढाइको लिफ्ट त अवश्य हुनुपर्छ। ईश्वरीय विश्वविद्यालयमा गयल हुनु हुँदैन। पढाइ कति उच्च छ, जसबाट तिमी सुखधामको मालिक बन्छौ। वहाँ त अनाज आदि सबै फ्री पाइन्छ, पैसा पर्दैन। अहिले त कति महँगो छ। १०० वर्षमा कति महँगो भएको छ। वहाँ कुनै अप्राप्त वस्तु हुँदैन जसको लागि मुश्किल होस्। त्यो हो नै सुखधाम। तिमी अहिले वहाँको लागि तयार गरिरहेका छौ। तिमी बेगर टु प्रिन्स बन्छौ। धनवानले आफूलाई गरिब (बेगर) सम्झिदैन्। अच्छा ! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबासँग जुन सम्पूर्ण पावन बन्ने प्रतिज्ञा गरेका छौ, त्यसलाई तोड्नु हुँदैन। धेरै परहेज राख्नुपर्छ। आफ्नो चार्ट हेर्नु छ— म भित्र कुनै अवगुण त छैन।
- २) ईश्वरीय विश्व विद्यालयमा कहिल्यै पनि गयल हुनु हुँदैन। सुखधामको मालिक बन्ने उच्च पढाइ एक दिन पनि छुटाउनु हुँदैन। मुरली सधैं अवश्य सुन्नु पर्छ।

वरदानः— उदारचित्तको विशेषताद्वारा आफ्नो गुणबाट अरूलाई गुणवान बनाउने आधार अनि उद्धारमूर्त भव

उदारचित्त अर्थात् सदा हर कार्यमा विशालदिल, ठूलो दिलवाला। आफ्नो गुणबाट अरूलाई गुणवान बनाउन सहयोगी बन्नु, शक्ति वा विशेषता भर्न सहयोगी बन्नु अर्थात् महादानी विशालदिल बन्नु नै उदारचित्त आत्माको विशेषता हो, यस्ता विशेषता सम्पन्न आत्माहरू नै आधार र उद्धारमूर्त बन्नमा सफलताको वरदान प्राप्त गर्छन्, किनकि सेवाको आधार स्वरूप बन्नु अर्थात् स्व अनि सबैको उद्धारका लागि निमित्त बन्नु।

स्लोगनः— “स्वयं र बाबा” दुवै यस्तो कम्बाइन्ड बन, तेस्रो कसैले पनि अलग गर्न नसकोस्।